

8. Yrkesrollen

Hur ser jag min framtida roll som D-civilingenjör och hur når jag dit? Reflektionsseminarium period 4 2016/2017

Som elev på ett av Sveriges främsta tekniska universitet samt som blivande programmerare har jag aldrig oroat mig för att jag ska bli arbetslös när jag tar examen. Från både elever, lärare, och företag och även karriärenkäten har man fått veta att nästan alla som går tar examen blir genast anställd och ibland kan man även få anställningserbjudanden innan man har gått klart. Man har också hört att det bara är 4/10 som går klart hela utbildningen, främst för att man ofta skaffar jobb mitt i utbildningen och väljer att arbeta heltid. Vad som gäller för oss då som D-civilingenjörer är att vi måste sätta oss och tänka igenom våra beslut vad gäller jobb och vilken sorts företag man vill jobba hos eller om man vill starta eget. Som jag ser det är Datateknikutbildningen inte en riktig "yrkesutbildning" i den bemärkelse att man egentligen kan ha ett flertal typer av karriärer med kunskapen från utbildningen.

Man kan till exempel forska som 13% av eleverna valde att göra (2014) eller välja att jobba hos något mjukvaruföretag. Även när man har valt var man arbetar har man fortfarande ett extremt stort spektrum av arbetsuppgifter man kan jobba med. Forskare har till exempel många sorters arbetsuppgifter som att skapa databas för inlagring av resultat från studier, algoritmer för beräkning av resultat eller bara forska rent teoretiskt. Man kan välja att utbilda sig vidare och tillämpa datalogin inom ett specifikt ämne som till exempel ekonomi, biologi, kemi, fysik osv. Man kan därför tryggt säga att det inte råder någon brist på variation.

Det som jag tänker på främst är dock hur mycket nytta man kan göra med sitt jobb. Enligt en intervju med vissa Tobii-anställda så verkade det som om deras största motivation till att de jobbade kvar på Tobii var att de kände att företaget låg i framkant vad gäller teknologin i just den branschen och att företaget satsade ordentligt på att hjälpa funktionsnedsatta. Om man verkligen känner att man gör en skillnad så tycker jag att man får en passion för det man gör och vill ständigt förbättra sitt yttersta för att prestera bättre.

Själv tänker jag inte bestämma mig för tidigt. Jag vill avvakta och se om det finns något specifikt som jag tycker är väldigt intressant och vill jobba med. Därför är det skönt att ha ett flertal inriktningar inom masterutbildningarna. Man får insyn i hur stor variation det finns mellan utbildningarna men också att det oftast går att få samma jobb med olika masters. Man borde kanske också börja med några småprojekt och se var det leder. Det kan hända att man hittar någonting man gillar och är bra på just på grund av det.

Min studieteknik har blivit lite sämre tycker jag. Jag har inte kunnat planera mitt arbete på grund av att jag inte kan förutspå vilka moment kommer dyka upp och hur mycket tid det kommer ta. Dock så känns det som om jag har fått mycket gjort och att när jag väl sätter mig och sitter och börjar plugga så flyter det på ordentligt. Skillnaden med denna period/termin och den förra är dock att mängden grupparbeten har ökat och på grund av det måste man alltid komma till skolan och träffa gruppen,

Dawit Nigatu
Grupp 33

åtminstone när man planerar arbetet och delar upp det. Det tar oftast också ett tag att komma igång med arbetet när man väl har samlats så det tar lite mer tid än man hade velat.

Det som är lite bättre med det här är att när man ändå kommer till skolan har man en anledning att stanna kvar och plugga lite till i en miljö som jag tycker hjälper mig fokusera och arbeta mer koncentrerat. Det jag behöver göra resten av den här terminen är främst att försöka få reda på alla moment som jag kommer ha och lämna lite utrymme ifall man plötsligt får en extra uppgift eller dylikt.